

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolalaisen ja karjalalaisen hengen vaali ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

Nro 42-43 • Perjantaina 22. lokakuuta 2004

55. VUOSIKERTA

Irtonumerohinta 1 €

**LAATUA
EDULLISUUTTA
AMMATTILAISelta**

- Kellohuoltopalvelu
- Käsikaiverrukset
- Konekaiverrukset
- Korukorjaus/
kivi-istutustyöt
- Sormuksien
valmistus
- Ja nyt myös
lasikaiverrus

KAIKKI PAIKAN PÄÄLTÄ

KELLOLIIKE
Juhani Lankinen Ky
Kauppakatu 2, Loimaa
Puh. (02) 763 2760
(Kaupungintaloa vastapäätä)

*Talkoolaisia työs-
sään muistomerkkin
ympäri.*

Keväällä toukokuun loppulla teki Hiitolan pitäjänseura kotiseutu- ja talkoomatkan Hiitolaan. Matkaan osallistujia oli vapaa 40 henkeä eri puolilta Suomea. Varhain helatorstain aamuna läksimme Porista Tampereen ja Lahden kautta Imatralle, jossa suoritimme rajamuodollisuudet ennen Ensoa. Jatkoimme Jämskeltä kautta yli Vuoksen kohti Ihantalaan. Täällä me pysähdyimme Ihantalalan taistelun muistomerkillä kunnioittaen 60 vuotta sitten taistelleiden sotilaiden muistoa. Jouko Hämäläisen puheen jälkeen laskimme pitäjänseuran ja matkalaiset yhteiset kukkaset patsaan päälle kunnioittaen hetken hiljaisuudella siellä kaatuneiden muistoa. Olihan tämä ensimmäinen kerta kun pitäjänseura kotiseutumatkallaan kunnioitti Ihantalalan sankareita. Heidän ja muiden samanlaisten miesten ansiosta me hiitolaisten saimme lähteä rauhaan min evakkoon. Kiitos heille siitä.

Kun me katselimme rinteiden keväästä vihreyttä, jossa jo monet kevään kukat kukkivat, tuli monelle mieleen tilanne 60 vuotta sitten, jolloin rinne ei viheriöinyt. Vaan oli mustalla mullalla.

Käytyämme vielä Ihantalalan kirkon muistomerkillä, jatkoimme matkaa Viipurin uudelle ohitustielle ja kohti Hiitolaa pysähtyen siellä kirkkomaalla ja laskien kukat siellä oleville muistomerkeille.

Hiitolan asemaseudulla ryhmästä jäi pois neljännes majoitukseen Hiitolaan, loppujen mennessä Kurkijoen Raholaan, josta käsin he kävivät perjantaina kotitanshuvillaan.

Meillä Hiitolaan jääneillä oli kullakin oma ohjelmansa perjantaina. Aamulla oli lyhyt tapaaminen kunnanjohtajan kanssa, johon osallistuivat kaikki paikalla olleet. Hämäläisen Jouko ja minä olimme lupautuneet mukana olevalle rajamaisemaprojektin tutkijalle Kirsi Niukolle esittämään Hiitolaa niin paljon kuin ehditään. Ensimmäinen oli tarkoituksellisesti Kilpolan saaren ympärillä olevaa saaristoa, mutta meidän kuljettajamme Boris sanoi, että Laatokka on vielä kylmä eikä siellä tar-

Talkoo- ja kotiseutumatka Hiitolaan

kene. Näin ollen siirryimme autokuljetukseen ja ajelimme Uittosalmen kautta Haapalahteen aina Laitisen Yrjön ja Aromäen Tattariin saakka. Pysähtyen ison koirun juurelle katselimme Haapalahden aukeata Kavonsalmelle päin ohi ”Ant-Sedän”, Antti Varjuksen, talon ohi Särkisaareen, jonka kautta venäläiset olivat vuonna -41 tehneet toisen pakotien Kilpolan saareen Koskisaaresta, jossa oli isäni synnyinkoti. Olinhan siellä koululla, Kavonsalmella, itsekin syntynyt ja varhaisnuoruuden viettänyt koirun juurella nautittujen kahvien jälkeen palasimme takaisin Laurolaan ja sieltä Tiurulan ja Päijälän kautta

Mustolaan mullikanmäelle, jonka etelärinteellä oli jo kaikki kevään kukat kukkimassa.

Pienen tauon jälkeen kierroksemme jatkui Lintukolan ja Kyljärven kautta kohti Hiitolan keskustaa, mutta poikkesimme ennen Kokkolanjokea Haukka-vaaraan ja siellä sukuni vanhoille juurille ”suutari 3”, josta olimme poistuneet noin 100 vuotta sitten. Täältä suuntasimme Ilmeen tielle ja sieltä kohti Hömmiön koulua, jonka läheisyydessä oli Karjalan työlaitos, nykyisin Tounaan turkiskolhoosi. Palatessa kierkesimme Alasjärven ja Hiitolan järven tien kautta esitelmäksemme tutkijalle tämän

alueen maisemia ja samalla joukon äidin entistä kotipaikkaa. Eihän pitäjäkierros ole täydellinen ellei vierailulle esittele saharosken maisemaa, niin mekin teimme. Näin tuli päivä täyteen ja ruokailu odotti ja sen päälle Reinon lämmittävä sauna.

Lauantai olikin yhteistä ohjelmaa muun ryhmän kanssa. Asemaseudun kiertelyn jälkeen lähdimme kohti kirkon seutua. Täällä hajaannuimme erilaisiksi ryhmiksi eri tehtäviä varten. Yksi ryhmä kunnosti patsaan ympäristön, osa etsi kirkon kivijalkaa ja osa uuden hautausmaan sijaintia. Patsaan ympäristön kunnostajat saivat ensin työnsä päätökseen ja rupesivat eittämään talkookahvia, joka teki hyvin kauppansa voileipiä ja sämpylöiden kanssa. Hetken odottelun jälkeen tulivat myös uuden hautausmaan mittaat Jarmo Pöysti ja Jouko Hämäläinen. He lähtivät kaksistaan kiertämään uuden hautausmaan rajoja kompassin ja itse tehdyn harpin kanssa. Matka kertyi lähes kilometri määntymisen sisällä. Hyvin he lenkistään selvisivät ja me, jotka jäimme katselemaan heidän lenkille lähtöään emme voineet muuta kuin todeta heidän nopeaa etenemistään maastoon.

Tarkoituksena oli myös merkitä hautausmaan kulmat paaluilla. Ajan puutteen takia se jäi tekemättä, ehkä

Ihantalalan muistomerkki 2004. Milja Peltomaa, lasse Nolvi ja Jouko Hämäläinen.

Sisäsiyuilla TÄNÄÄN

- Reippaasti runoja, sivulla 3
- Tavattomasti tietoa, sivulla 4
- Pikantisti puutarhasta, sivulla 5
- Syvällisesti sivallettua, sivulla 6
- Asiallisesti asioista, sivulla 7
- Markoille mainoksia, sivulla 8

YHDESSÄ. 148 Olavi Ala-Nissilä

Uuden Loimaan menestys rakennetaan yhteistyössä ja vuorovai-
kutuksessa kuntalaisten, luottamus-
henkilöiden, viranhaltijoiden,
yritysten ja kansalaisjärjestöjen
kesken. Juuri nyt on työnteon,
kehittämisen ja mahdollisuuksien
aika. Ja tehdään tämä työ
rakkaudesta kotiseutuun.

Tavallisen
hyviä ihmisiä

www.olaviala-nissila.net

Valitse edunvalvojaksesi vastuuntunteva, vankkaa
kokemusta elämän eri osa-alueilla omaava

kurkijokelainen SILLANRAKENTAJA

Loimaalla; elämäkokemusta maaseudulla
taajamista ja kaupungista.

Osastopäällikkö Raimo Savolainen

*Vielä virtaa riittää!
Olen innolla ja nöyri
mielin mukana
vaaleissa.*

KESKUSTA

Pekka Ahokas

146

Taina Haavisto

150

Sukujuuret Kurkijoella
– elämä Loimaalla!

Muistaha siekii äänestää!

KESKUSTA

JATKUU SIVULLA 4

22.10.2004

Kiitos tästä ajasta

Tämä on viimeinen lehti, jonka teen päätoimittajana.

Olen ollut tässä tehtävässä puolitoista vuotta ja oppinut monenlaisia asioita.

Opin, etteivät suunnitelmat aina toteudu – tullessani ajattelin, että voisin olla tässä työssä vaikka eläkkeelle saakka.

Olen oppinut paljon sellaista kotimaani historiasta, jota ei koulussa kerrottu 60- ja 70-luvulla kun sitä kävin.

Olen oppinut ymmärtämään miten historian tapahtumat ovat vaikuttaneet yksittäiseen, sodan jalkoihin jääneeseen ihmiseen – miten paljon kipua ja surua voi jotkut ihmiset joutua kantamaan elämän mittaisen matkan. En toki voi ymmärtää asiaa niin kuin sen kokenut, mutta lukijoiden tarinoiden kautta olen saanut uuden näkökulman.

Olen oppinut senkin, että jossain kohdassa ihmisen on sittenkin vain mentävä eteenpäin, otettava askel ja toinenkin, monenlaisista erisyistä.

Olen kiitollinen tästä ajasta, jonka sain tätä tehtävää hoitaa. Olen kiitollinen saatuaani tutustua niin moneen, niin mukavaan ihmiseen. Olen saanut uusia ystäviä ja tuttavuutta eri puolilta Suomea. Olen kiitollinen siitä kaikesta palautteesta, jota olen saanut. Lämpimät sanat, viestit, siunaukset, toimituksessa poikkeamiset, ovat tehneet arkipäivästä paljon siedettävämmän. Toivon, että te, hyvät lukijat, hyvät ystävät ja tutut, kohtelette seuraajaani yhtä hyvin ja autatte häntäkin jaksamaan tehtävässään.

Jään kaipaamaan monia teistä. Toivon teille kaikille Taivaan Isän siunausta, voimia ja terveyttä.

Toivon teille, hyvät lukijat, kuin myös lehdelle pitkää ikää!

Lieskiven Veijolle, sivunvalmistajallemme, ja Satakunnan Painotuotteen työntekijöille kiitokset erittäin hienosti toimineesta yhteistyöstä

Maire Soiluva

Kuolleita

Rakkaamme

Eino Johannes NAUKKARINEN

s. 2.11.1918 Kurkijoki
k. 3.10.2004 Loimaa

Kaipauksella muistaen ja kiittäen
Elvi
Seppo ja Maija
Jani ja Niko
Sukulaiset ja ystävät

Oli Sinulla sydän lämmin ja hellä,
oli siellä paikka meillä jokaisella.
Paljon et pyytänyt, kaikkiesi annoit,
meidä muistit ja huolta kannoit.
Sä unen ansaitset rauhaosan
ja kiitoksen hiljaisen, kauneimman.

Siunaus toimitettu.
Lämmin kiitos myötäelämisestä ja osanotosta.

NIMIPÄIVÄT

pe 22 Anita, Anja
la 23 Severi
su 24 Asmo, Rasmus
ma 25 Sointu
ti 26 Amanda, Niina
ke 27 Helli, Hellin,
Hellä
to 28 Simo
pe 29 Alfred, Urmas
la 30 Eila
su 31 Arto, Arttu, Artturi
ma 1 Lyly, Pyry
ti 2 Topi, Topias

Muistettavaa

– **Varsinais-Suomen Karjalaisseurojen piirin syyskokous** lauantaina 23.10 klo 12 Karjala-talolla Itäpellontie 2, Turku. Kyytiä tarvitsevat yhteys Alliin, puh. 7621 840.

– **Kurkijoen Marttayhd. terveysilta** ti 26.10. klo 18 Tuulensuussa. Aiheina mm. rintasyövän varhais-
teaminen ja omaseuranta. Mukaan myös muut asiasta kiinnostuneet.

– **Elisenvaaran martat** kokoontuvat ma 25.10 klo 12 Ullalla Varpukuja 8

Hiitolan Pitäjäseura ry:n sääntömääräinen SYYSKOKOUS
ti.9.11.2004
Porissa, Tuomarink.2 klo 18. Käsitellään sääntöjen määräämät asiat. Iltaa jatketaan tarinailtana, **Tervetuloa. Hallitus**

Kurkijokimuseo

on avoinna syys-toukokuussa sopimuksen mukaan.

Museolla työskennellään ma-ke virka-aikana, mutta vierailusta kannattaa sopia ensin puhelimitse tai sähköpostilla
050-403 6050/Maria Kauppinen
tai kurkijokimuseo@auria.net.

Pääsymaksu: 2 Eur aikuiset ja 1 Eur lapset.

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus

Toimitus: Päätoimittaja Maire Soiluva
ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Konttori: Vesikoskenkatu 13 As 21, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
puh. (02) 762 2551
Matkapuh. 050-521 3336

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta satuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT: (Kaikki ilmoitukset)

Etusivu **60** centtiä/mm

Muut sivut **45** centtiä/mm

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 16 mennessä. Lehti ilmestyy perjantaisin, mutta vuoden aikana on joitakin kaksoisnumeroita juhlapyhien aikoihin. Painosmäärä 2000 kpl.

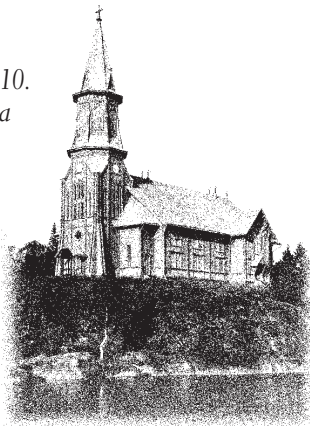
TILAUSHINNAT:
vuosi 35 euroa
6 kk 20 euroa
3 kk 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualle 46 euroa

E-mail:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Tilinumero: LSOP 523900-4897

Sivunvalmistus:
Etusivu Frontpage, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Hartaus sunnuntaiksi 24.10.
21. sunnuntai helluntaista

Jumala tarvitsee etäpäätteitä

Onko sinulle koskaan sattunut, että olet huomannut puhuvasi toiselle ihmiselle sellaista, mitä itsekin ihmettelet? Kuuntelet sanojasi lievästi kummastuneena, mutta toinen on koko ajan täysin kärryllä.

Voi käydä niinkin, ettei mielestäsi ole sanonut mitään erikoista. Joko heti tai muutaman päivän kuluttua keskustelukumppanisi kiittää sinua vuolaasti viisaista sanoista, jotka auttoivat häntä elämässä eteenpäin.

Sellaisesta tulee hieman kummallinen olo. Mitä oikein tapahtui?

Jumala käyttää meitä toisinaan hämmästyttävillä tavoilla. Hän panee meidät sanomaan toisillemme asioita, joita tarvitaan juuri sillä hetkellä, sinä päivänä tai sillä viikolla. Kaikkivaltiaana Jumala voi käyttää myös ihmisiä, jotka ovat hänestä kaukana. Jumalan etäpäätteeksi voi joutua kuka tahansa.

Useimmat ihmiset pääsevät kuitenkin aika vähällä verratuna Vanhan testamentin lukuisiin profeettoihin. Nämä olivat todellisia Jumalan ääniä ja joutuivat sanomaan asioita, jotka olivat vaikeita sekä heille itselleen että kuulijoille.

Kun Jumala kutsui työhönsä Jeremiaa, tämä oli aivan kauhuissaan. Minä olen nuori, minä en osaa puhua, Jeremia selitti. Jumalalla oli kuitenkin tarjolla valmis ratkaisu. Hän lupasi antaa sanoja sitä mukaa kun niitä tarvittiin.

Sellainen Jumala tuntuu hyvin konkreettiselta ja maanläheiseltä. Hänen täytyy tietää mitä kuulijoiden päässä ja sydämissä liikkuu voidakseen antaa oikeat sanat.

Jumala tarvitsee ihmisiä edelleen. Ehkä ei vuosikausiksi, mutta silloin tällöin. Eikö olisikin viehättävä ajatus saada välillä olla Jumalan rakkauden välikappale toiselle ihmiselle?

Onnellisinta olisi, ettei sitä tajuaisi ennen kuin jälkikäteen – jos sittenkään. Ei olisi ainakaan kiusausta tulla ylpäiksi.

Sirkku Nyström

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Mikä on pinta-alaltaan se osa Karjalaa, joka luovutettiin sotien jälkeen Neuvostoliitolle?
2. Minä vuonna Suomesta tuli YK:n jäsen?
3. Millä vuosisadalla Suomessa ja Ruotsissa otettiin käyttöön ö-kirjain?
4. Mikä on Tiberiaan – meren tunnetumpi nimi?
5. Mikä on Japanin kansalliskukka?
6. Kuinka paljon Suomen kaurasadosta jalostetaan ihmisten ruuaksi?
7. Kuinka paljon ikävuo- sia jalo puulaji tammi voi saavuttaa?
8. Minkä kunnan alueelta Päijännetunneli alkaa?
9. Minkä maalainen Aiti-Teresa-vainaja oli syntynyt?
10. Mikä tekee Borskarin luotoryhmästä ja majakasta erikoisen?

Unto
Miikkulaisen
kokoama
Näin ikkeä
– murre-sana-
kirja sisältää yli
4000 murrasanaa.

Eino Vepsä on lisäksi koonnut Kurkijoelta, Hiitolasta, Lumivaarasta ja Jaakkimasta sekä naapurista Parikkalasta yli 300 sananpartta, joista hän on osan myös kuvittanut. Mainio lahjakirja, tärkeä hakuteos!

Tilaukset:
Kurkijokelaisen toimitus, Vesikoskenkatu 13 As 21
32200 LOIMAA, puh. (02) 762 2551, 050-521 3336

Hinta 23,- eur

50 VUOTTA SITTEN...

N:o 43. Lauantaina lokakuun 30. p:nä 1954

Jouluvalmistelujen tueksi Martan joulukirja

Joulun tulo ja odotus sisältävät aina valmisteluja. Siivousta, leivontaa, lahjojen hankintaa, kukkien ostamista, korttien lähettämistä riittää yllin kyllin. Siksi kotona on hyvä yhdessä pohtia, mikä on tarpeellista ja välttämätöntä ja mihin meidän perheemme haluaa tänä jouluna panostaa. Joulun on koko perheen juhla, johon on mukava valmistautua yhdessä. Ei anneta joulukiireiden pilata jouluihoa. Hellitetään hie-man ja vähennetään jouluhössötystä.

Joulun alla martoilta kysellään paljon neuvoja: siivousvinkkejä, reseptejä, ohjeita kuusen hoitoon. Martan joulukirja on koottu niiden kysymysten pohjalta, joihin martoilta yleisim-

min kaivataan neuvoa joulun valmisteluissa. Mukana on myös yli 100 jouluruokaohjetta.

Kirjan tekijät ovat Marttaliitosta Arja Hopsu-Neuvonen, Kaisa Härmälä, Teija Jerkku ja Asta Kuosmanen. Kuvat ovat Matti Pikkujämäsän käden jälkeä. Graafisesta suunnittelusta vastaa Katja Kuittinen Marttaliitosta.

Martan joulukirjaa on saatavissa marttapiiri- tai -toisto- eri puolilta Suomea sekä Marttaliitosta. Sitä voi tilata myös internetistä osoitteesta www.marttaliitto.fi/marttatori.

Martan joulukirja. 143 sivua, kierre- selkä, hinta on 15 euroa, julkaisija Marttaliitto.

Tapahtumakalenteri

Karjalan Liiton ja sen jäsenseurojen tilaisuuksia vuonna 2004

Tilaisuudet Karjalatalolla Helsingissä ellei toisin mainittu. Karjalan Liitto ry, Käpylänselä 1, 00610 Helsinki, puh. 09-7288 170

- Lokakuu**
- 23.10. Nuori mylläri -näytelmän ensi-ilta
 - 23.-24.10. Sukututkimuksen jatkokurssi
 - 24.10. Nuori mylläri -näytelmän esitys
 - 25.10. Toiminnansuunnittelutalaisuus, Etelä-Karjalan piiri
 - 26.10. Taistelukentiltä rauhan töihin -luento
 - 28.10. PitäjäesittelyLumi-vaara ja Ruskeala
 - 28.-31.10. Helsingin Kirjamessut, Messukeskus
 - 30.10. Nuori mylläri -näytelmän esitys
 - 31.10. Nuori mylläri -näytelmän esitys
 - 31.10. Evakkojuhla Imatral- la, juhlamessu Imatrankosken kirkossa klo 10 ja juhla klo 15 Mansikkalan koululla
- Marraskuu**
- 2.11. Taistelukentiltä rauhan töihin -luento
 - 5.11. Nuori mylläri -näytelmän esitys
 - 6.-7.11. Kansanmusiikin kurssi (äänellä itkeminen)
 - 7.11. Muistat sie -esitys
 - 9.11. Taistelukentiltä rauhan töihin -luento

Tilaa Marttojen joulukirja

- Selviä itse joulusta helpommin
- mukava myös lahjaksi!

Hinta 20 euroa plus postituskulut

email: toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

postitse: Kurkijokelainen, Vesikoskenkatu 13 as 21, 32200 Loimaa

puhelimite: 02-7622551, sanele tilaus nauhalle

Ken tietää?

Kuva Kurkijokimuseon kokoelmasta

Kenenköhän pellolla tässä laitetaan heinää seipäille?
Tiedot kuvasta pyydetään osoitteeseen Kurkijokimuseo, Kojonperäntie 446, 32260 Kojonperä tai puhelimitse 050-4036050 Maria Kauppinen tai sähköpostilla: kurkijokimuseo@auria.net tai ulla_clerc@hotmail.com.

Runopalsta

RAISKUKSIA VOISI VÄHENTÄÄ

RUNONI

Ettäkö pitäisi ryssästä tykätä?
Ja hänestä hyvää haastaa!
Mihin sitten voisi muistot lykätä
ja koti-ikävän Ei ole naapuri ei maisiemme
mi sy'äntä raastaa? kotejamme kunnioittanut,
kauneutta huomannut.
ei ole liioin niitä mihinkään tarvinnut vaan
joutomaakseen ottanut.
Me siellä lystisti ennen elimme, kotejamme
rakkaina vaalimme.
Mutta pois kaikki sieltä ajettiin. Kuitenkin,
silloin, parempi nii.
Kantani ryssään voisin tarkistaa,
jos Karjalan meille hän palauttaa.

Nimim. Rakila

PAJARIN KIRKKO

»Tälle esi-isien verin ja rukouksin pyhittämälle Linnamäelle pystyttivät Kivennavan v. 1941 takaisin vallanneet 18. D:n joukot tämän Herran huoneen kesällä v. 1943.»

Outo käsky, tuntematon turhuuksien turun kulkijoille, lihasta ei, verestä ei - sodanjohdoltaan ei, vaan Hengen korkeuksista, syvyyksistä sotilaalle, kenraalille kävi: Tälle Linnamäelle, josta sodan liekit nielivät pois Kivennavan kirkon, rakennamme uuden me.

Piirustukset laatii kapteeni, kersantti on töiden johdossa, taiteilijasotilas luo Suomen hongasta Kristus-krusifiksin alttarintausseinän kaunisteeksi, ulkoristin salko saadaan Raivolan kuuluisasta lehtikuusimetsästä. Naulat napsutellaan reipastahtisesti, linjain tykit jyskyttävät säästykseen ilmasotahörhilaisten silloin tällöin määrätessä tauon.

Vastavoiman laki vaatii ankarien taisteluiden miesten mielen tasapainotusta rauhanomaisilla harrasteilla, töillä. Rakensivat kirkon. Kirkon, jotta rajan kansa, rahvas riitamaan siellä saisi isiensä uskon kautta voimaa kuolla, enemmänkin: voimaa elää, voimaa vielä ristin tietään kulkemaan

Saimi Sorri-Hukkanen kirjassa Tien täydeltä

Kodin rakentajat

Aatokseni niin useasti, elon ajan muistaa... Oli kevät, - toivemieli, leijui kanervien tuoksu. Iloaan, saapuneen kevään, lauloi lintukuoro, kirkkain sätein välkehti jo vesi Valkeisen.

Tuolta idästä, kaukaa Karjalan mailta, aamuisin kohosi hohde hopeaisen auringon. Niin iloisin katsein se meitä aina tervehti, kevyt aatos päivän uurastukset keventi.

Se kaksi koditonta järven rannalla näki, jotka kuin satumajaa rantaan rakenteli. Mitä silloin Kohtalolta anoimme, mitä puhuimme? Me vierellä nuotiotulen lepoheikettä vietimme.

Aina lännen maille vaipui päivänsäde levolleen, kaksi onnellista se peitti hämyverhoihin. Koitti Onnen päivä, koti uurastain rakentui, tervehti suloinen lämpö, kun ovi avautui...

Vieri vuodet, - vaiheinsa - täyttyi vuosikymmenetkin, koti pieni oli meillä aina kaikkein rakkahin. Mutta nyt täällä juhulassa yksin elän muistoineni, - huokaan, niin kaunistu utopiaa kaunis onni olikin.

Täällä nyt ikävälle voin vain käteni ojentaa, toivoen rakkahin Sinulle terveyttä karttuvaa... Kun uusi kevät jälleen luontoa kukittaa täällä, toiveeni elää, että tervehtimään käyt kotia muistoja...

Juhulassa 1977, Juho Uimonen, Runoutta

Aili Hellin Kurri kirjassa Karjalan äiti ja lapsi

JATKOA SIVULTA 1

parempi näin onkin. Merkittään vasta sitten kun jonkinlainen suojelusopimus on saatu tehtyä.

Läksimme kohti Viipuria ja matkalla tarpeen mukaan pysähtyen. Ensiksi jo Vaavojan koululla. kansakoulu siellä alkoi jo 123 vuotta sitten ollen Viipurin läänin vanhimpia kouluja. Kirsi Niukko halusi kuvat koulun ja haastatella mukana olevia koulun vanhoja oppilaita. Olihan äitinkin käynyt Vaavojan koulua isänsä lailla. Kopsalan pysähdysten jälkeen olimmekin jo valmiit jatkamaan matkaa kohti Viipuria, jossa yövyimme ja tutustuimme

Kirsi Niukko kuvaa Mauri Lankisen seurattessa kun Kauko Veijalainen näyttää paikkaa Jarmo Pörstille ja Jouko Hämäläiselle missä uuden hautausmaan kulma on.

sunnuntaiaamupäivänä Viipuriin kukin omalla tahollaan ostoksia tehden. Kotimatkalle läksimme puolen päivän aikoihin ja

Porissa olimme illalla. Kiitokset teille kaikille talkoihin osallistumisesta Mauri Lankinen Leineperi

YK:n Päivä 24.10.

Lokakuun 24. päivä on omistettu Yhdistyneiden kansakuntien perusperiaatteille: aseidenriisunnan, kansojen keskinäisen yhteistyön ja rauhan edistämiseksi. YK on toisen maailmansodan voittajavaltioiden perustama itsenäisten valtioiden turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö. Sen edeltäjä oli ensimmäisen maailmansodan voittaja valtioiden perustama Kansainliitto, mikä hajosi toisen maailman sodan puhjetuana.

Suomi otettiin YK:n jäseneksi v. 1955. YK:n päivän ajankohta määräytyi siitä, että 24.10.1945 tuli voimaan YK:n peruskirja.

Vuonna 1968 päivä merkittiin Suomessa kalenteriin. YK:n päivänä voi Suomen lipun lisäksi liputtaa

myös YK:n omalla lipulla, missä on sinisellä pohjalla valkoisen sepeleen ympäröimänä sinivalkoinen maapallo.

Rauhan turvaaminen ja kansakuntien välisten ystävällisten suhteiden kehittäminen on ollut tärkeimpiä YK:n päämääriä. Tämän lisäksi tärkeää on ollut myös taloudellinen ja sosiaalinen kenttä. YK ja sen erityisjärjestöt ovat auttaneet varsinkin kehitysmaita niiden pyrkimyksissä näiden, tautien ja lukutaidottomuuden voittamiseksi sekä pohjan luomiseksi tuottavalle nykyaikaiselle talouselämälle.

Kuitenkin tärkeintä koko järjestön toiminnassa on, että se tarjoaa yhteisen kansainvälisen areenan, jolla myös pienillä valtioilla on

mahdollisuus saada tulla kuulluiksi. Se ei ole kuitenkaan mikään maailmanhallitus tai ylikansallinen elin. Siksi se ei voi kehittyä voimakkaammaksi kuin mitä sitä tukevat kansat ja hallitukset haluavat.

YK:n päivä muistuttaa myös yksilöiden oikeuksista. 10.12.1948 hyväksyttiin ja julistettiin ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus, joka toimii ohjeena rauhalliseen rinnakkaiseloon kaikkialla, missä ihmiset ja kansat elävät yhdessä. Sen ensimmäisessä artiklassa on tiivistettynä koko julistuksen sisältö: ”Kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisina arvoltaan ja oikeuksiltaan. Heille on annettu järki ja omatunto, ja heidän on toimittava toisiaan kohtaan veljeyden hengessä.”

Railla Poutanen Lähdeaineisto Fokus Suuri perinnekirja

Ennen se oli kekri

Ennen vanhaan pyhäinpäivä oli ihmisten ja hedelmällisen luonnon juhlapäivä, mikkelinpäivän kaltainen, mutta vielä suurempi elon korjuujuhla, kekri. Sitä vietettiin vuoteen 1955 marraskuun 1. päivänä ja sen nimi oli pyhäinmiestenpäivä.

Kirkollisena juhlena pyhäinpäivä on ollut 1000 vuotta. Maailmaan oli ilmaantunut jo niin monta marttyyria eli uskonsa tähden kuolleita, etteivät kalenterin päivät enää riittäneet, joten alettiin muistaa heitä kaikkia samana päivänä. Pyhäinpäivää vietettiin tuolloin kahtena päivänä. 2.11. omistettiin kaikille uskossa nukkuneille vainajille. Myöhemmin päivät sulautuivat yhteen.

Vainajien muistamisesta tuli pyhäinpäivän keskei-

nen sisältö meillä vasta 1800-luvulla. Kristillisyyden ja vanhat kekriuskomukset sekoittuivat. Nykyisin korostetaan pyhäinpäivän vietossa uskoa pyhien yhteyteen. 1920-luvulla alettiin viedä kynttilöitä omaisten haudoille.

Talonpojan kekri

Kekri oli mikkelinpäivän tapainen sadonkorjuujuhla, jolloin koko vuoden työt oli saatu päätökseen. Se ei ollut alun perin kalenterijuhla, sillä sitä voitiin syksyllä viettää eri päivinä eri taloissa. Eiväthän kaikki saaneet töitään päätökseen samana päivänä.

Kansan mielestä oli luontevaa sijoittaa vuoden vaihtuminen syksyyn. Vähitellen kekrin eli vanhan vuodenvaihtumisen tapoja siirtyi uuteen vuodenvai-

tumisjuhlaan. 1800-luvulla kekri sulautui pyhäinpäivään. Monet pakanallisina pidetyt juhlat ovat saaneet kristillisen silauksensa.

Kekri oli alkuaan pakanallinen karjalaisten jumala, karjan suojelusjumala.

Pakanallista oli myös kekrinä syöty uhriateria. Sen laittaminen on kuulunut muihinkin eurooppalaisiin elonkorjuujuhliin. Kuten mikkelinä, kekrinäkin teurastettiin lammas, mistä osa vietiin uhripaikkoihin.

Vainajia varten kekrinä saatettiin ateria kattaa pöytään ennen saunanlähtöä, viedä saunaan tai jättää pöydälle yöksi. Tapa että ateria jätetään pöydälle yöksi siirtyi myöhemmin joulunviettoon.

Railla Poutanen Lähdeaineistona Suuri perinnekirja

Hiitolan kapojäärä löytyy myös Suomesta?

Opettaja Olavi Siitosen Hiitolasta vuonna 1939 keksimän kapojäärän odotetaan löytyvän myös nyky-Suomen puolelta. Kovakuoriaistutkijat Kari Heiliövaara, Ilpo Mannerkoski ja Juha Siitonen kirjoittavat tänä vuonna ilmestyneessä Suomen sarvijäävät -teoksessaan, kuinka kapojäärän ”esiintyminen Suomen puolella rajan tuntumassa ei

olisi kovin odottamatonta”. Kapojäärä tunnettiin 1920-luvun alussa myös Raudusta, mutta nyky-Suomesta sitä ei ole toistaiseksi tavattu.

Kapojäärä on alle sentin mittainen ruskea kovakuriainen, jonka pitkät tuntosarvet ulottuvat takaruumiin kärkeen. Se kuuluu sarvijääriin, joita Suomessa elää 84 lajia. Sarvijääris-

tämme tunnetuin ja samalla pitkätuotosarvisin on sarvijaakko eli kurkijokelaisen ”tukanleikkaja”.

Kapojäärän toukat elävät kuusten äsken kuolleissa alaoksissa kuoren alla. Aikuiset kapojäärät käyvät useiden muiden sarvijäärien tavoin myös kukilla. Erityisesti valkokukkaiset pihlajat ja pensasangervot ovat kapojäärän suosiossa. Terho Poutanen

60 RAUHAN VUOTTA

LUOVUTETUN KARJALAN NÄYTTELY POSTIMERKKIMESSUILLA

Luovutetun Karjalan postihistorian postikortit ovat näkyvästi esillä lokakuun lopussa Helsingin Messukeskuksessa pidettävillä postimerkkimessuilla, jotka tänä vuonna ovat ensikertaa samanaikaisesti Kitjamessujen kanssa.

Siiuri joukko Suomen eturivin filatelisteja ja postikortti en keräilijöitä on mukana kokoelmillaan. Osa kokoelmista tehdään vain tätä tilaisuutta varten.

Näyttelyn teemana on ”60 rauhan vuotta”. Näyttely on siten yksi jatkosodan päättymisen 60-vuotismuistojen tilaisuuksia. Näyttelyä kokoamassa ollut Kari Rahiala korostaa, että näyttelyssä on kyse ennen kaikkea Luovutetun Karjalan monipuolisuuden ja kulttuurin esittelemisestä. Moni kävijä löytää kokoelmista tuttuja näkymiä ja lämpimiä muistoja. Rahiala toivoo paikalle runsaan postimerkkeilijäjoukon lisäksi kokoelmien ihastelijoiksi ja muistelijoiksi sekä kotinsa ja kotiseutunsa ai-

kanaan menettäneitä että sotiemme veteraaneja. Kyse ei ole kilpailunäyttelystä, joten mitään tuomaston arvostelua ei suoriteta. Katsojat kuitenkin pääsevät äänestämään eniten mielenkiintoa herättäneestä kokoelmasta.

Suurin osa kokoelmista on postihistoriaa. mukana on muun muassa Karjalan radan postihistoriaa esittelevä kokoelma, joka vastikään sai kultamitalin Sveitsin Lausannessa pidetyssä kansainvälisessä rmtalierilatelisticn näyttelyssä. Mukana on myös mm. Käkisalmen. Kivennavan ja Viipurin historiaa käsitteleviä kokoelmia.

Postikorttikokoelmien joukossa on mm. näytteitä Matti Siparin erittäin laajasta Viipuri-aiheisesta kokoelmasta. Esillä on myös mm. Karjalan rautatieasemia, Karjalan kansallispu-kuja, Suomenlahden saaria ja csim. Kurkijokca esitteleviä kortteja.

Luovutetun Karjalan näyttely siis järjestetään jo-

kavuotisten Postimerkki messujen yhteydessä saman aikaisesti Kirjamessujen kanssa, mutta eri Messukeskuksen hallissa, johon on vapaa pääsy. Näyttelyn ovat koonneet kaksi vanhaa postimerkkikerhoa - Viipurin Filatelistikkerho ja Upseerifilatelitit - eräiden aktivistien avustamana.

Näyttely on auki perjantaista sunnuntaihin 29.-31.2004.

Näyttelyn avaa perjantaina 29.10 kello 11.15 Karjalan Liiton puheenjohtaja, kansanedustaja Markku Laukkanen. Näyttelyssä, johon on vapaa pääsy, on esillä mm. seuraavia kokoelmia.

Väitö Oinonen (in memoriam): Karjalan kannaksen postileimat

Göran Nykvist: Vanhoja ehioitä Luovutetusta Karjalasta Pentti Holma: Laatokan rannikkopitäjien postihistoriaa

Antti Lehmus: Karjalan radan postihistoria.

Pertti Mäkeläinen: Kiskoilla Viipurista Etelä-Kar-

jalaan

. Lasse Könönen: Luovutetun Karjalan postileimoja

Risto Pitkänen: Luovutetun Karjalan ”venäläisleimat”

Hannu Elo: Suomenlahden luovutettujen saarien postileimoja Kari Pohjakallio: Viipurin läänin Pyhäjärvi

Matti Parkkinen: Käkisalmi

Teuvo Termonen: Kivennapa

Harri Jäppinen: Viipuri

Anssi Mikkola: Viipurin postileimoja itsenäisyyden ajalta

Lasse Könönen: Luovutetun Karjalan dokumentteja

Tapio Hakoniemi: Luovutetun Karjalan frankkeerauskoneleimat Aarre Ritala: Suomi 1938-1947 minun kannaltani

Postimuseo: Takaisin Karjalaan 1941

Postikortti kokoelmassa nähdään mm.

Matti ”Sipari”: Viipuri

Matti EtäsaJo: Karjalan rautatieasemat

Leena Koriönen: Luovutetun Karjalan kansallispuvut Hannu Forsblom: Luovutetun Karjalan kolme

luostaria Lasse Könönen: Postikortteja Luovutetusta Karjalasta Tauno Nikkilä: Kortteja Kurkijoelta Kari Pohjakallio: Kortteja Viipurin läänin Pyhäjärveltä Sanna Roivainen: Saimaan kanava Luovutetussa

~alassa Yrjö Klinge: Suur-

saari postikorteilla Lisätietoja tarvittaessa: Kari Rahiala Vesikuja 9 C 49 00270 Helsinki puh. 09-587 7707 fax. 09-587 9996 gsm 0500-511 131

Luovutetun Karjalan postihistorian ja postikorttien näyttely Postimerkkimessuilla Helsingin Messukeskuksessa 29.-31.10.2004

Hyvä Päätoimittaja

ei ole mielestäsi tullut tarpeeksi kirjoituksia ja pelkää, että Postiljoonilta on päässyt nippu kirjeitä tuulen mukaan. Minä en sitä ihan heti usko, vaan luulen kirjoittajien määrän vähentyneen ja tulleen siihen ikään, että muut harrastukset ja tehtävät kuten lepäminen esimerkiksi vievät aikaa henkisiltä ponnistuksilta. Lukeminen ei kuitenkaan kuulu näihin ponnistuksiin, sekä harrastaminen jatkuu niin kauan kuin näköä riittää. Siis kirjoittajia kyllä tarvitaan kuten pääkirjoituksessasikin sanot.

Minä olen pitänyt Kurkiokelaisen sisällöstä ja etusivujen henkilökertomukset ovat mukavia. Vaan eivätkö hiitolalaiset ole tulleet tähän “osioon” mukaan lainkaan? Varmaan heilläkin on joukossaan kertojia omasta elämästään myös tässä muodossa.

Nyt pitäisi saada uudempi sukupolvi kirjoittamaan ja mielellään myös nuoria. Mutta eivät nuoret tunne koko lehteä muuten kuin ehkä päältä vilkaistuna postin seasta Aku Ankkaa etsiessä. Siksi ehdotan, että tehdään se heille tutuksi vaikka puoliväkisin.

Vanha ia kunnianarvoisa Elisenvaaran Yhteiskoulu Kyrössä olisi mielestäni velvollinen pitämään huolen siitä, että Kurkiokelainen tulee tutuksi. Äidin kielen tunnilla voisi lehti

olla muutaman kerran lukuvuodessa oppimateriaalina ia sopisi myös historian tunnille. Jos ei io olekin? Mitä kyllä ihmettelisin.

Olisi ehkä mahdollista haastaa ulkosuomalaisten kurkiokelaisten jälkeläiset kertomaan elämästään karjalaisina kaukomailla. Tiedän, että veljeni lapset Amerikassa ala-asteella pitivät pikku esitelmiä isovanhemmistaan Suomessa. Niin tekivät muutkin siirtolaisten lapset, heitähän siellä riittää. Pannaan kapula kiertämään, Qiitolalaiset mukaan, ja tarinaa postiin.

Karjalan Liitolla on meilläkin kirjoituskilpailu, johon kerätään lapsievakojen kertomuksia. Antaisikohan Liitto niitä lainata? Miten olisi oma pikku kirjoituskilpailu?

Entä vitsit? EV niitä joskus julkaisi. Annan tässä yhden malliksi näinä kansainvälisinä aikoina:

Kaikkihan tiedämme millaisia japanilaiset nimet ovat. Kävi sitten niin suomalaisella lentoasemalla, että kone teki lähtöä ja pilotti sieltä ohjaamosta huusi takaosassa seisovalle lentomännälle että takaovi kii. Yes, sir, täällä olen, sano japanilainen matkustaja nimeltä Taka Ovi Kii.

Eikä muuta kuin hyvää syksyn jatkoa ja kiitos toimittamisesta.

Rakel Toivanen
Naantali

Talviomenat piristävät kaamosta

Talviomenat ovat saapuneet markkinoille piristämään pian kaamokseksi kääntyvää syksyä. Hedelmän- ja Marjanviljelijäin liitosta arvioidaan, että ammattiviljelmiltä saadaan tänä vuonna noin 1,2 miljoonaa kiloa Loboja ja muita talviomenalajikkeita. Määrä on hiukan alle normaali vuoden sadon. Sato määrää pienensivät kevään kukinta-aikaan sattuneet hallat.

- Hallat eivät kuitenkaan puraisseet talvilajikkeisiin yhtä pahasti kuin aikaisemmin kukkineisiin kesä- ja syyslajikkeisiin, kertoo Hedelmän- ja Marjanviljelijäin liiton toiminnanjohtaja Hannu Salo.

Syyssateet eivät myöskään talviomenia kiusanneet, päinvastoin. Omenat ovat kasvaneet kookkaisiksi ja mehukkaiksi ja värityneet syksyn viileissä säissä kauniin punaisiksi. Talviomenia riittää kaupoissa pitkälle marraskuuhun.

Merkittävimpiä omenanviljelyalueitamme ovat läntinen Uusimaa, Lounais-Suomen rannikkoseutu ja Ahvenanmaa. Viime vuosina on muutamia uusia omenatarhoja perustettu myös muualle Etelä-Suomeen.

Lobo saamaassa rinnalleen kilpailijoita

Lobo on pitkään ollut viljelymääriltään talviomenien ykkönen. Sen ykkösasemaa eivät muut talvilajikkeet vielä tänä vuonna uhkaa, mutta lähitulevaisuudessa tilanne saattaa muuttua.

- Aroma- ja Amorosa-lajikkeita on viime vuosina istutettu ammattiviljelmille sen verran paljon, että niiden osuus talviomenakassassa tulee väistämättä kasvamaan, Hannu Salo arvioi.

Lahjaksi
**KURKIJOKI-KIRJAT
VIIRIT JA VAAKUNAT**

Avoimet ovet Karjalaan – KARJALATALO 30 VUOTTA

Karjalatalo Helsingin Käpylässä valmistui pitkälisen unelman ja määrätietoisten ponnistusten voimin vuonna 1974. Heimotalo viettää kuluvana vuonna 30-vuotisjuhliaan. Tapahtuman kunniaksi vietetään Karjalatalossa avoimien ovien päivää perjantaina 19.11.2004 klo 13 – 18, osoitteessa Käpylänkuja 1.

Avoimien ovien päivänä 19.11. klo 13 – 18 Karjalatalossa on näyttelyitä, tietoisuuksia ja opastuksia, soittoa ja laulua, syötävää ja juotavaa sekä avoimet ovet kaikkiin saleihin.

Ala-aulassa on esillä talon rakentamiseen ja toimintaan liittyviä näyttelyitä sekä Karjalan Liiton, Karjalaisen Nuorisoliiton ja Viipuri-keskuksen toiminnan esittelyä. Lisäksi aulassa on saatavilla karjalaisia leivonnaisia, kuten karjalanpiirakoita ja viipurinringleitä. Viipurilaisesta pelilavakaupasta voi ostaa joululiuinat valmiiksi ja Karjalan Liiton myyntipisteestä löytyy karjalaisia tuotteita joululahjoiksi. Myös karjalaiset pitäjälehdet ovat esillä avoimien ovien päivänä ja juhlasalissa esitellään luovutetun Karjalan pitäjien vaakunoita.

Toisessa kerroksessa Karjalan Liiton toimiston

ovent ovat avoinna, jolloin pääsee tutustumaan myös liiton entisten johtohenkilöiden muotokuvaan. Suomen Inkeri-liitto esittäytyy Inkeri-salissa ja Helsingin Sortavalalaiset Sortavalasalissa. Laatokka-salissa voi tutustua iltapäivän aikana Pääkaupungin Karjalaisen opastuksella Evakkojen elämää -näyttelyyn ja katsoa Karjala-aiheisia videoita.

Yläsalin vitriineissä on upeat kokoelmat muun muassa entisten viipurilaisten urheiluseurojen pokaaleja ja muuta rekvisiittaa viime vuosisadan alusta. Pääkaupungin Karjalaiset Nuoret esittävät kansantansseja ja Karjalaisen Nuorisoliiton ilmaisukoulun näytöstunti alkaa kello 14 yläsalissa.

Kolmannessa kerroksessa on sekä Viipuri-keskuksen että Karjalaisen Nuorisoliiton toimistot. Värsilän pitäjään ja Käkisalmen kaupunkiin voi tutustua Wärsilä-salin ja Käkisalmen-salin valokuvien, taulujen ja esitelyjen myötä.

Karjalan Liiton käsikirjaston kokoelmiin ja Virkki-käsityömuuseon näyttelyihin voi tutustua iltapäivän aikana talon kolmannessa kerroksessa.

Vapaa pääsy! Tervetuloa avoimien ovien päivään!

Ensi kevään pihatöitä ehtii vielä helpottaa istuttamalla taimet nyt. Istuttaminen onnistuu aina maan jäätymiseen saakka. Vaikka kasvit ovat nyt lepotilassa - kasvu on loppunut ja lehdet varisevat - nopeuttaa istuttaminen loppusyksyllä niiden kasvuun lähtöä ensi keväänä. Juurtuminen pääsee alkamaan heti maan suluttua.

Syysistutus sopii kaikille monivuotisille puille ja pensaille. Vain koivujen ja pajujen istutus kannattaa jättää keväeseen.

Syksy on parasta istutusaikaa niin paljasjuurisille taimille kuin astiataimillekin. Tämä pitää erityisen hyvin paikkansa tänä syksynä, kun sateet ovat kastelleet maan perinpohjaisesti. Maa on valmiiksi niin kostea, ettei kastelua juurikaan tarvita. Vain kuivimissa rinteissä taimet kannattaa varmuuden vuoksi kastella.

Piharakentamisen ammattilaiset hyödyntävät

koko sulan maan ajan. He istuttavat taimia varhaisesta kevästä myöhäiseen syksyyn.

Pensasaidat alulle nyt!

Erityisesti pensasaidat kannattaa laittaa alkuun nyt. Noin 10 kappaleen nipuissa myytävät aita-aimet ovat lähes kaikki paljasjuurisista. Paljasjuurisista taimia ei voi astiataimien tapaan istuttaa milloin vaan. Niille ainoa oikea istutusaika on taimien ollessa lepotilassa, eli aikaisin keväällä tai myöhään syksyllä.. Lepotilaisen taimen tunnistaa siitä, että ruskan värittämät lehdet varisevat maahan.

Vaikka aita-aimet istutetaisiinkin syksyllä, ne leikataan vasta keväällä. Versot lyhennetään silloin parikymmenen sentin korkeudelta, jotta kasvi haaroittuu alhaalta saakka.

Astiataimia sen sijaan ei tarvitse leikata istutuksen yhteydessä edes keväällä, koska taimet ovat jo haaroittuneet.

Säätiöt SKS:n ja Suomen Pankin vieraana

Karjalaisten säätiöiden edustajat pitivät jo perinteeksi muodostuneen seminaarinsa lokakuussa Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran ja Suomen Pankin isännöimänä.

Seminaari pidetään perjantaina 22.10. Helsingin Kruununhaassa, jossa tilaisuuden alkuosa on liiton yhteistyökumppanin, Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran tiloissa klo 13 alkaen osoitteessa Hallitusk. 1.

Suomalaisen Kirjallisuuden Seura on keskeinen suomalaisen kansanperinteen, kielen ja kirjallisuuden tutkimuslaitos ja tunnetuksitekijä.. Se on myös alan kirjallisuuden suuri kustantaja ja tunnetaan myös karjalaisen perinnekirjallisuuden julkaisijana. Seuran arkistoissa on myös erittäin laajat karjalaista perinnettä koskevat aineistot. Seminaarin aluksi kuullaankin perinnearkiston karjalaisista kokoelmista ja arkiston toiminnasta ja julkaisutoiminnasta.

Seminaari jatkuu karjalaisten säätiöiden kuulumi-

silla. Aiheina mm. verotuskysymykset, hautausmaahankkeen edistyminen ja vuoden 2005 liittokokoukseen säätiöihin liittyvät asiat sekä säätiöiden toiminnan esittely.

Klo 16 seminaari jatkuu Suomen Pankin tiloissa Snellmaninaukiolla, jossa kuullaan Suomen Pankin edustajan alustus lähiajan talousnäkymistä. Seminaarin päätteeksi tutustutaan uuteen rahamuseoon ja nautitaan kahvit pankin tiloissa. Seminaari päättyy noin klo 18.30.

Ilmoittautumiset seminaariin 18.10. mennessä Karjalan Liittoon; mervi.piipponen@karjalanliitto.fi, Mervi Piipponen, p 09 7288 1714.

Karjalaisten säätiöiden seminaari 22.10.

Paikka: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura (SKS), Hallituskatu 1 ja Suomen Pankki, Snellmanin aukio, Helsingin Kruununhaka.

Ohjelma:
Klo 12.30 Seminaarin avaus, säätiötoimikunnan jäsen

Kaarlo Kojo
Klo 12.40 Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, kokoelmat ja tulevaisuudennäkymät, kansanrunousarkiston johtaja Lauri Harvilahti
Klo 13.30 Keskustelua
Klo 13.45 Säätiöesittely; Säätiöt EU-hankkeissa: prof. Kauko Virtanen, Kurkijoki-säätiö Äijälä-talon Karjalakeskus, Kauko Ilonen, Kivennapa-säätiö ja Kangasalan karjalaiset
Klo 14.15 Ajankohtaisia asioita: Karjalan Liiton toiminnanjohtaja Hannu Kilpeläinen ja Viipuri-keskuksen toiminnanjohtaja Galina Pronin
Klo 15.15 Uustuminen SKS:n kirjakauppaan
Tietoisku: Markkinointipäällikkö Veijo Kekäläinen kertoo Karjalan Liiton ja yhteistyöstä ja julkaisutoiminnasta
Klo 15.30 Tuko ja siirtyminen Suomen Pankin tiloihin
Klo 16.00 Karjalan Liiton puheenjohtajan Markku Laukkasen puheenvuoro
Klo 16.10 Väijän kehityksen ja lähialueiden näkymät, Siirtymätalouksien tutkimuslaitoksen päällikkö Pekka Sutela, Suomen Pankki
Klo 17.00 Uustuminen rahamuseoon, intendentti Jaakko Koskentola, Suomen Pankki
Kahvi- ja voileipätarjoilu.
Noin klo 18.15 Tilaisuus päättyy.

Sukututkimuksen jatkokurssi Helsingissä

Syksyllä tarjoutuu kaikille sukututkimuksesta kiinnostuneille mahdollisuus osallistua sukututkimuksen jatkokurssille 23.-24.10. Kurssipaikkana Karjalatalo Helsingissä, Käpylänkuja 1, 00610 Helsinki.

Kouluttajina sukututkijat FL Kari-Matti Piilahti ja FM Marja-Liisa Putkonen. Kurssi soveltuu sekä luterilaisten että ortodoksisten sukujen tutkijoille.

Kurssin aiheina mm. itärajan siirtyminen, erilaisten

Taistelukentiltä rauhan töihin -luentosarja

Tänä syksynä tulee kulu-neeksi 60 vuotta jatkosodan päättymisestä ja siitä kun luovutetulta alueelta siirryttiin kanta-Suomeen. Millä ehdoin elämää jatkettiin eteenpäin? Karjalan Liitto ja Helsingin yliopiston vapaan sivistystyön toimikunta järjestävät jatkosodan päättymisen 60-vuotismuiston kunniaksi Taistelukentiltä rauhan töihin -luentosarjan.

Kuutena eri tiistaina pidettävän luentosarjan aiheina ovat mm. päämajan menetetyt kuukaudet, kesän ja syksyn 1944 tapahtumat, Mannerheim, sotakorvauk-

set, jälleenrakentaminen, suojeluskunta- ja lottajärjestöjen toiminta sekä maanhankintalaki.

Luentosarja pidetään tiistai-iltaisoin klo 18 - 20 loka-marraskuussa 2004 Karjalatalossa Helsingissä, Käpylänkuja 1, 00610 Helsinki. Vapaa pääsy!

Luentosarjan ohjelma: 19.10.: Uudet voimat astuvat esiin, dos. Kimmo Rentola, Sotakorvaussopimuksen piinapenkki, dos. Silvo Hietanen

26.10.: Voittajien valvonnassa - vanhojen miesten luotsaamana. Tasavallan presidenttinä Suomen

asiakirjojen (henki-, vero-, maa-, tuomio- ja perukirjojen) tutkiminen sekä veroluetteloihin, karja- ja kylväveroluetteloihin, sotilasasiakirjoihin, Pietarin passiviraston asiakirjoihin ja Suomen asutuksen yleisluetteloon perehtyminen. Kurssilla tehdään lukuharjoituksia ja lisäksi tutustutaan lyhyesti ATK:n käyttömahdollisuuksiin sukututkimuksessa.

marsalkka Mannerheim, VTT Markku Jokisipilä Ruotsin oljenkorresta idänkaupan ensiaskeliin, dos. Ilkka Seppinen

2.11.: Juoksuhaudoista jälleenrakennukseen - demobilisaation ehdot, dos. Eero Elfvengren Suojeluskunta- ja lottajärjestö tiensä päässä, dos. Kari Selén

9.11.: Evakosta ja rintamalta asuttamiseen - maanhankintalain synty, dos. Silvo Hietanen Sodan ja rauhan välissä - talvi 1944-45, dos. Silvo Hietanen

Luentosarja järjestetään Opintotoiminnan Keskusliiton kanssa. Lisätietoja Karjalan Liitosta, puh. 09 – 7288 170.

100.948 ALLEKIRJOITUSTA KANSALAISETVETOOMUKSESSA KARJALAN PUOLESTA

Karjalan palautus on noussut merkittäväksi valtakunnalliseksi keskusteluaiheeksi. Kun palautusta tukevat järjestöt Neuvostoliiton sortumisen jälkeen käynnistivät kansalaisvetoomuksen palautuksen puolesta, oli tilanne toivottavasti. Kun mitään ei valtiollisesta toimesta tapahtunut, ihmiset alkoivat masentua. Asia yritettiin haudata pois näkyvistä. Tämä vaikutti myös keräyksen kehittymiseen, selvitti ProKarelian

toinen puhemies, KTM Antero Siljola toivottaessaan ranskalukuisen yleisön tervehdykseksi Kansalaisvetoomuksen julkistamistilaisuuteen 16.10.04 Balder-saliin Helsingissä.

- Nyt palautusta kannattaa Gallupin tietojen mukaan noin kaksi miljoonaa suomalaista. Keräys on aivan viime aikoina saanut vahvan piristysruiskeen ja ensimmäinen tavoitepaalu, 100.000 allekirjoituksen raja on saavutettu, vahvisti

puheenjohtaja Siljoja.

Professori Olli Halkka, joka on toiminut keräystoimikunnan puheenjohtajana, selvitti keräyksen toteutusta. - Valmisteluvaiheessa oli noin 200-jäseninen Kansalaisvaltuuskunta, johon kuului vaikuttajahenkilöitä eri elämäniloilta. Keräys lähti hyvin käyntiin, mutta hiljeni yleisen vastustuksen mukana.

- Tarton Rauha ry, ns. vanha Pro Carelia, Aluepalautus ry, Karelia Klubi ry

ja ProKarelia, summasi professori Halkka keräyksen pääasiallisia toimijoita.

Aluepalautus ry:n tiedottaja Lasse Koskinen käsitteli kansalaisjärjestöjen roolia: - Jos poliittikkomme eivät taivu kuuntelemaan tällä hetkellä yli kahden miljoonan suomalaisen tahtoa Suomen alueiden palauttamisesta, on kansalaisjärjestöjen otettava asiassa voimakkaampi rooli.

Tilaisuudessa lausuttiin erityinen kunniamaininta huippukerääjille: Taavi Visaranta Englannista (yli 25.000 nimeä), Tarmo Rinne Lahdesta (lähes 22.000) ja Anja Ruponen Espoosta (yli 14.000). Heidän keräystuloksensa ovat saavu-

tuksia, joita on vaikea ylittää.

Puheenjohtaja Antero Siljola ja professori Olli Halkka huippukerääjien kanssa luovuttivat keräyslistat fyysisesti Valtionarkiston hallintaan.

Keräyksen toimittamisen valtiollisuu-teen jätettiin professori Heikki A Reenpään johtamalle ryhmälle, johon kuului puheenjohtaja Siljolan ja professori Halkan lisäksi vuorineuvos Yrjö Pessi ja professori Leo Vuosalo.

Yleisöpuheenvuorot käsitteivät lähinnä Karjalan palauttamiseen liittyviä teemoja. Yleisö piti sitä erittäin hyvänä, että palautuk-

sesta nyt puhutaan. Usko siihen, että poliitikot alkavat puhua asiasta, oli selvästi lisääntynyt.

Loppusanoissaan puheenjohtaja Antero Siljola painotti, että kansalaiskeräys jatkuu ProKarelian koordinoimana. - Tavoitteenamme on saada lisää voimia keräykseen. Sen vuoksi haastamme Karjalan Liiton jäsenjärjestöineen mukaan keräykseen, vahvisti Siljola. - Keräys tapahtuu sekä nimilistoina että jokaisen mukana olevan yhteisön Internet-sivulle tulevalla adressilla.

Tilaisuus päättyi komeasti kajahtavaan Karjalaisten lauluun.

Lisätiedot: ProKarelia

JULKILAUSUMA SOTASYLLISYYS- JA ASEKÄTKENTÄTUOMIOISTA

ProKarelia ja Karelia Klubi ry järjestivät sotasyllisyydestä ja asekatkennästä asiantuntijaseminaarin 20.09.04. Seminaarin pohjalta pyydämme toimittaa Suomen oikeusviranomaisille, eduskunnalle, tiedotusvälineille ja kansalle seuraavan julkilausuman:

+++
Neuvostoliitto ja sen kanssa liittoutuneet maat pakottivat vuonna 1946 Suomen järjestämään suomalaisen lainsäätämisyjärjestyksen vastaisen oikeudenkäynnin kahdeksaan sodanaikaista johtomiestä vastaan. Heidät tuomittiin erityistuomioistuinten, joka perustettiin poliittisessa pakkotilanteessa laaditulla poikkeuslailla. Koska suomalaiset olivat valinneet johtajansa lailli-

sesti ja demokraattisesti, syyllistettiin samalla koko kansakunta.

Asekatkenta johdettiin Marskin päämajasta. Se tapahtui sotilaallisena operaationa ja oli luonnollinen osa sotilaan tehtävää, pahimman varalle varautumista. 1.488 suomalaista tuomittiin Suomen perustuslain vastaisesti säädetyn asekatkentalain perusteella. Lailla kriminalisoitiin 2.5 vuotta aikaisemmin tapahtunut toiminta. Tuomioita jaettiin noin 400 vuotta, pidätysajat olivat yhteensä noin 600 vuotta.

Sotasyllisyys- ja asekatkentaluomiot olivat suomalaisen lainsäätämisyjärjestyksen vastaisia. Syyttömät ihmiset ja heidän mukanaan koko Suomen kansa tuomittiin. Lukemattomat isänmaallisesti ajattele-

vat ja vaikeissa oloissa elävät perheet kärsivät vuosia tämän mielivallan uhreina.

Sotasylliset ja asekatkijat eivät menettäneet kunniaansa. Silti jälkipolville ja historian lehdille on jäänyt ruma tahra, joka on säilynyt jo usean sukupolven ajan. Nykypolven on vapauduttava tästä syyllistamisestä ja totuus on yhteisesti vahvistettava.

ProKarelia ja Karelia Klubi ry esittävät, että eduskunta ja oikeusviranomaiset ryhtyvät heti toimenpiteisiin näiden väärin tuomioiden purkamiseksi ja väärin perustein kärsineiden henkilöiden kunnian ja menetyksen todelliseksi palauttamiseksi.

Väärin tuomittujen ja heidän perillistensä oikeusturvan ja kunnian palauttamisesta tulee tiedottaa mah-

dollisimman tehokkaasti sekä kotimaassa että ulkomailla. Tähän julkilausumaan ovat yhtyneet mm. alla mainitut henkilöt.

Kunnioittavasti
ProKarelia
Heikki A Reenpää
professori, spokesperson
Karelia Klubi ry
Antero Siljola
puheenjohtaja
Tähän julkilausumaan ovat yhtyneet
mm. seuraavat henkilöt:
Kenraali Lauri Sutela
Vuorineuvos Yrjö Pessi
Kenraaliluutnantti Rauno Meriö
Professori Pentti Virrankoski
Kenraaliluutnantti Lauri Koho
Professori Reijo Vihko
Kenraaliluutnantti Asko Sivula
Professori Paavo Seppänen
Kenraalimajuri Erkki Vanninen
Toiminnanjohtaja Paavo Suoninen
Kenraalimajuri Matti

Karvonen
Päätoimittaja Inkeri Rislä
Varatuomari Reino Auvinen
Kenraalimajuri Jaakko Aatolainen
Kenraalimajuri Matti Waris
Kenraaliluutnantti Sakari Annala
Professori Martti Tiuri
Kenraaliluutnantti Pertti Tolla
Suurlähettiläs Pentti Kaukonen
Kenraaliluutnantti Juha Kainulainen
Puheenjohtaja Pentti Karvonen
Kenraalimajuri Juhani Ruutu
Professori Kauko Rahko
Kenraalimajuri Mauri Mäkelä
Professori Leo Vuosalo
Prikaatikenraali Olli Heiskanen
Kenraalimajuri Matti Vanonen
Dosentti Martti Siirala
Professori Maire Honkanen

Metsänhoitaja Arvo Honkanen
Puheenjohtaja Jussi Liikonen
Kenraaliluutnantti Yrjö Kärkkäinen
Kirjailija Inkeri Kilpinen
Kenraaliluutnantti Ilkka Halonen
Professori Pentti Kosonen
Eversti Sampo Ahto
Professori Eeva Tapio
Lääkintäkontra-amiraali Esko Helske
Prikaatikenraali Sippo Ryyänen
Karelia Klubi, Päivikki Tiilikka
Karelia Klubi, Tiina Kuisma-Häkkinen
Karelia Klubi, Reino Paju
Prikaatikenraali Kari Hietanen
Toiminnanjohtaja Veikko Luomi
Kenraalimajuri Kalevi Sarva
Prikaatikenraali Antti Numminen
Eversti Matti Lukkari
Kenraaliluutnantti Pentti Väyrynen

Riika jälleenrakentuu vauhdikkaasti

Sosiaalinen kuilu näkyy voimakkaana

Lasse Koskinen
Aluepalautus ry.
www.aluepalautus.net
Riika jälleenrakentuu yhä voimakkaasti lähes viisitoista vuotta itsenäisyyden palautumisen jälkeen. Vanhakaupunki on pelastettu samaan tapaan kuin Tallinnassa.

Liikerakentaminen etenee omaa tahtiaan. Virheitä tehdään, kuten kaikkialla Neuvostoliiton miehityksessä olleissa maissa. Suuria liike-elämän lasipalatsia kohotetaan rumentamaan historiallista kaupunkikuvaa. Juuri valmistunut pankin rakennuttama lasinen “hammas” on selvää kerskarakentamista.

Onneksi kansalliset arvot pelastavat jälkipolville vanhoja rakennuksia uuteen elämään kaupungin keskustassa. Vapaudenpatjas vartiosotilaineen muistuttaa itsenäisyydestä, jota halutaan juhlallisesti korostaa.

Riian tori zeppeliinihalleineen on suurien tavaratilojen vastapaino.

Torilla kauppaa tekevät rinnan niin alkuperäisväestö kuin Neuvostoliiton mukanaan tuomat maahanmuuttajat ja siirretyt. Tavaramäärä ja tarjonnan määrä on yllättävä vaikkapa Helsingin verraten.

Riian torin asustemyyjien valikoima on osittain samaa, mitä näkee Viipurin torilla, mutta monipuolisempaa ja laajempaa. Kala- ja lihahallien valikoima kattaa lähes kaiken. Toriperinne elää vahvemmin kuin Suomessa.

Sosiaalinen eriarvoisuus näkyy katukuvassa enemmän kuin Virossa.

Mummoja kerjää eläkkeelleen jatketta katujen kulmissa. EU:lla ja Latvialla on vielä paljon haasteita edessään, jotta kansalaisten ihmisarvo saadaan tasavertaiseksi.

Salainen tehdas uusiokäyttöön

Jättimäinen 12 000 henkilön salaista sota- ja avaruuselektroniikkaa valmistanut tehdas kaupungin keskustassa on muuttumassa ostoskeskuksiksi ja toimistorakennuksiksi.

Sama tehdas teki Neuvostoliiton työnjaossa myös kulutuselektroniikkaa ja sähkötarvikkeita. Latviassa valmistetut radiot soivat ympäri punatähtenomaata takavuosina.

Osa jättitehtaan rakennuksista odottaa romutettuina poiskuljetusta. Henkilökunnan kulttuuripalatsista on tullut nyt venäläisen väestön kulttuurikeskus.

Pankin lasinen pilvenpiirtäjä kohoaa Daugava-joen törmällä.

Riiassa yli 40 prosenttia on venäläisiä. Latvialaisia on muutama prosentti vähemmän ja loput ovat muita kansallisuuksia, jotka ovat hakeutuivat Neuvostoliitossa tälle vauraammalle alueelle.

Katukuvassa latvialaisuus on kuitenkin päällimmäisenä. Kansa haluaa tehdä selväksi, kuka maanällä hetkellä omistaa. Venäjän häirintä ja sekaantuminen maan kansallisuuskysymyksiin ei näytä hetkauttavan tavallisten latvialaisten elämää. Venäjän häirinnän merkitys on jäänyt vähäiseksi.

Venäläisväestö pelinappulana

Venäjä käyttää Baltian maiden vähemmistökysymyksiä painostuskeinona EU:hun päin saadakseen muita etuja itselleen eri pyrkimyksissään. Latviankin venäläisväestö on vain pelinappula tässä pelissä, siksi nuorempi venäläispolvi näkee latviankielen hallitsemisen ainoana keinona menestymiseen työmarkkinoilla.

Joka haluaa nähdä menneisyyden merkityksen nykyisen Latvian ratkaisuihin, sen kannattaa käydä Riian keskustassa olevassa miehitysmuseossa ja kuunnella matkaoppaiden kertomuksia. Sen jälkeen on helpompi ymmärtää, ettei ole paluuta Moskova-vaikutteeseen Latviaan.

Jurmalan pitsihuvilat

Parinkymmenen kilometrin päässä Riian keskustasta oleva Jurmala muistuttaa siitä, mitä Terijoki

voisi olla ellei sota ja Neuvostoliitto olisi sitä hävittänyt. Rantakaupunki on saanut rapistua rauhassa ja riittävän ajoissa tapahtunut Neuvostoliiton romahtaminen pelasti pitsihuvilat.

Noin puolet huviloista on kunnostettu ja puolet odottaa kunnostajaa.

Joukkoon on rakennettu uutta, mutta onneksi perinteitä kunnioittaen.

Tosin mukaan mahtuu muutamia tyyliittömiä, suurella rahalla tehtyjä kuvia.

Jurmalan pitkät hiekkarannat ovat kuin silloin ennen. Niiden turistihöyryttäminen on vielä pääosin edessäpäin ja tulevaisuus näyttää, kuinka järkevästi se osataan tehdä. Onneksi pitsihuvilat ovat suojavyöhykkeenä, joka estää massaturismin vyörymisen kaiken elollisen luonnon yli.

Nato-näky jo katukuvassa. Belgialainen Nato-upseeri osui samaan hissiin virkasalkkuineen. Hotellin viereiseltä poliisiasemalta lähti öisin autoja hälytystehtäviin sireenit soiden tämän tästä. Monikansallinen Riian yö on vielä pitkälti villiä itää.

Riiassa voi nähdä laajemmassa koossa sen, miltä Viipuri, Käkisalmi ja Sortavala tulevat aikanaan näyttämään, kun vajaa kymmenen vuotta jälleenrakentamista on takana. Suomessa han pääomarakenne on toisenlainen, joten kunnostus tulee etenemään muutamaa vuotta nopeampaa tahtia kuin Baltiassa.

DERJABIN LÄHTI HYÖKKÄYSKANNALLE

”Hyökkäys on paras puolustus”, näyttää Juri Derjabin tuumineen, kun hän ryhtyi panemaan suomalaisten Venäjä-arvioita järjestykseen.

+++
Ainakin Aamulehti julkaisi torstaina Derjabinin kiertoartikkelin, jossa tämä ryhtyi syyllistämään suomalaisia juuttumisesta menneisyyteen.

Myös ProKarelia sai osansa Derjabinin arvostelusta. Juri Derjabin leimasi ProKarelian “äärijärjestöksi” ja sijoitti sen perin merkilliseen seuraan. Tässäkin kohdassa Derjabin erehtyi täydellisesti tai sitten hän johtaa lukijoitaan tahallaan harhaan.

ProKareliassa olevat suomalaiset eivät ole ääriaineksia, vaan tavallisia omaa maataan rakastavia suomalaisia, jotka eivät ahnehdi muiden kansojen alueita, ja siinä mielessä täysin verrattavissa sellaisiin tavallisiin omaa maataan rakastaviin venäläisiin, jotka eivät halua koskea muiden kansojen alueisiin.

Ilmeisen ikuisesti suomalaisten ahkerana opettajana pysyvän Juri Derjabinin uran ja kirjoituksen paradoksi on siinä, että jos hän olisi aikoinaan tyytynyt olemaan tavanomainen neuvostodiplomaatti, saat-taisi Venäjä-kielteisyys Suomessa olla tuntuvasti nykyistä vähäisempää.

Mutta Derjabinin ongelmana on se, että hän itse toiminnallaan oman maansa Neuvostoliiton, siis suurvallan vaikutusvallan aggressiivisena laajentajana ja siten suomensyöjänä herätti Suomessa jatkuvasti epäluuloja Neuvostoliiton tarkeituperistä.

Derjabinin oma työ ja toiminta synnytti Suomessa Neuvostoliitto-kielteisyyttä ja nyt se yhä ilmenee jatkuvana Venäjä-kielteisyytenä.

Derjabin jatkaa samaa entistä menneisyyden ympyröissä jurraavaa syyttelyä ja painostamista, kaikenlaista leimaamista.

Kirjoituksessaan Derjabin soveltaa vanhaa ja tunnettua disinformaation menetelmää. Niinpä hän kirjoitti:

”Monet ovat viitanneet historiaan: tsaari-Venäjän politiikkaan, sotiin Neuvostoliiton kanssa sekä niiden jälkeisiin aluemenetyksiin ja raskaisiin sotakorvauksiin, Neuvostoliiton sekaantumiseen Suomen asioihin...”

”Kyllä, monet näistä asioista tapahtuivat todella.”

Noin tämä eläköitynyt diplomaatti kirjoittaa ja antaa siten vaikutelman, että

monta kohtaa tuosta rikosrekisteristä toteutui mutta ilmeisesti ei aivan kaikki.

Miksi Derjabin ei voi myöntää, että kaikki tuo tapahtui ja vielä paljon enemmänkin? Miksi hän syyllistyy yhä disinformaatioon? Jälleen kerran hän myöntää jotakin mutta kielsi paljon muuta ja yrittää luoda vai-kutelmaa, ettei Neuvostoliitto kovin paha ollut.

Edelleen hän näyttää irtottavan Venäjän kokonaan edeltäjästään, kun hän väittää, ettei Venäjä vastaa Neuvostoliiton teoista.

Se on kiinnostava väite. Jos niin on, pitää Venäjän luopua myös Neuvostoliiton hankkimista ryöstösaliista kuten esimerkiksi Suomelta pakko-otetuista alueista, siis Karjalasta, Suomenlahden saarista, Sallasta ja Petsamosta.

Epäilemättä Derjabin aikoinaan toteutti oman maansa Neuvostoliiton johtajien määräämää ulkopolitiittista linjaa, kun hän pyrki laajentamaan Neuvostoliiton vaikutusvaltaa Suomessa ja sen takia puuttui jatkuvasti Suomen asioihin. Kreml palkitsi häntä kunniamerkeillä ja hänen virkauransa eteni nousujohteisesti. Suurlähettiläiksi ei nimetä saamattomia miehiä.

Derjabinin toiminnan perustoihin kuului kaikkien aggressiivisten suurvaltojen harjoittaman diplomatian tapaan pyrkimys herättää pelkoa kohdemaassa. Niinpä Derjabin kylvi Suomeenkin niin paljon pelkoa Neuvostoliittoa ja sen pyrkimyksiä kohtaan kuin hän suinkin pystyi. Hän harrasti vanhaa roomalaista hajotta ja hallitse-taktiikkaa. Sillä tavalla asioita hoidetaan.

Derjabinin eläessä suomensyöjänä Suomessa eivät mielipidemittaukset suinkaan mitanneet maassa Neuvostoliitto-kielteisyyttä. Luultavasti kukaan ei ryhtynyt kyselemään sellaisia tai jos ryhtyi, viimeistään Urho Kekkonen tai Mauno Koivisto kielsivät sellaiset kyselyt. Silloin oli ilmassa niin paljon pelkoa ja epävarmuutta laajentumishaluisten naapurin aikomuksista.

Nykyisin Venäjää ei pelätä Suomessa, ainakaan ei pitäisi pelätä.. Sen takia kaikenlaisia mielipidetiedusteluja voidaan tehdä ja ihmiset vastaavat niihin aiempaa rehellisemmin. On sinänsä ilmeistä, että Venäjällä, Kremlissä ja ulkoministeriössä on edelleen työssä paljon sellaisia vanhaan neuvostomallin ajattelevia ja menneisyyteen juuttuneita henkilöitä, jotka haluaisivat herättää pelkoja Suomessa. Heitä ei kuiten-

kaan ilmeisesti enää pelätä, ei ainakaan kovin pahasti.

Eihän nykyisin enääukaan usko, että Venäjä kykenisi tekemään yllätshyökkäyksen Suomeen, kun taas Neuvostoliiton aikana sellaisen epäileminen oli varsin yleistä ja perusteltua. On eri asia puhua halusta kuin kyvystä. Varmasti Suomessakin epäluulot myös Venäjän aikomuksista vaimenevat sitten, kun Venäjä luopuu imperiumistaan ja imperiaalisista tavoitteistaan eli Venäjän federaatio muuttuu pelkäksi Venäjäksi, joka supistuu omiin Venäjän rajoihinsa venäläisten kansallisvaltioksi.

Derjabin teki kuitenkin kirjoituksellaan palveluksen myös keskustelulle Suomessa. Ehtihän jopa presidentti Tarja Halonen heti torstaina toimittajaluonaallaan kannustaa suomalaisia kertomaan mielipiteensä Venäjästäkin.

”Hyvä, että suomalainen sanoo jotain. Ennen tällaisissa kysymyksissä kansalaiset olivat hiljaa”, sanoi Halonen Aamulehden mukaan toimittajille.

Tosiaankin Suomen presidentti yllyttää suomalaisia ottamaan kantaa naapurimaihin ja ulkopolitiikkaan. Onpahan meillä aikoihin eletty! Kunhan vielä suomalaiset poliitikotkin ryhtyisivät puhumaan avoimesti ja julkisesti odottamatta, että ensin suuret johtajat ilmaisevat mielipiteensä, joita sopisi vaarattomasti ja linjan mukaisesti sitten toistella.

Derjabinille kannattaisi suomalaisten poliitikkojenkin ilmaista kantansa, sillä pohjaa mielipiteiden vaihdolle on olemassa. Esimerkiksi tämä: Hänen mukaansa he Moskovassa olivat luulleet “suomalaisten jo päässeen yli historiallisen katkeruuden tunteistaan”.

Derjabinia voi hyvin muistuttaa siitä, etteivät venäläiset itse olleet päässeet yli historiallisen katkeruuden tunteistaan, vaikka mongolivalloittajat olivat pitäneet Venäjää hallussaan kolme vuosisataa. Pitkästä vieraan vallan ajasta huolimatta venäläiset lopulta saivat maansa takaisin, vaikka epäilemättä mongolit olivat jo luulleet venäläisten päässeen eroon katkeruudestaan.

Suomalaiset eivät ole sen lyhytmuistisempia kuin venäläisetkään. Derjabin voisi panna alulle uusia kansallisen psyyken tutkimuskohteita Moskovassa johtamassaan pohjoismaiden tutkimuskeskuksessa.

www.prokarelia.net

Kutsu pitäjapäivään

Karjalan Liitto kutsuu pitäjätseisöjä ja –säätioitä osallistumaan Karjalatalolla lauantaina 13.11.2004 klo 10.00 alkavaan pitäjapäivään

Karjalan Liiton pitäjätseisöille suunnatun pitäjätseisöjän ohjelmassa tehdään esityötä vuoden 2005 liitto-kokousta varten ja käsitellään evakkouteen ja sota-ajan lapsiin liittyviä aiheita.

Pitäjäpäivä alkaa Karjalatalolla, Käpylänkuja 1, lauantaina 13.11. klo 10 ja aamupäivän osuudessa selvitetään pitäjätseisöjen edustusta tulevalle liittokoussaudelle, vuoden 2005 toimintaa ja kuullaan katsaus syksyn ajankohtaisista aiheista.

Lounaan jälkeen palataan syksyn 1944 tapahtumiin ja muistoihin. Karjal-

laisten evakko-matkoista on kuluva vuonna puhuttu useaan otteeseen. Vuonna 1944 evakkomatalle lähtivät myös evakot Salasta, Petsamosta ja Porkkalan. Tällä kertaa kuullaankin muiden kuin karjalais-ten evakkojen puheenvuoroja. Sota- ja evakko-ten kohtalot ovat yhtenä päivän aiheena. Päivän tarkempi ohjelma kääntöpuolella.

Tervetuloa mukaan kuulemaan ja keskustelemaan pitäjätseisöimintaan liittyvistä asioista. Kaikkien pitäjätseisöjen toivotaan lähettävän vähintään kaksi edustajaa pitäjätseisöimintään.

Ravintola Kareliassa on mahdollisuus lounasruokailuun 8.80 euron hintaan. Hinta sisältää lihajuurespandan, salaattipöydän, jälkiruuan ja kahvin. Saatavilla myös eri maksusta aamu- ja päiväkahvia.

Ilmoittautumiset päivään Karjalan Liittoon Sinikka Niemiselle joko sähköpostitse: sinikka.nieminen@karjalanliitto.fi tai puh. 09 – 7288 1716. Lisätietoja Mervi Piipposelta p. 09 – 72881714.

Tilaisuus pidetään Hel-singissä Karjalatalon juhla-salissa, Käpylänkuja 1. Yhteistyössä OK-opintokeskuksen kanssa.

YLI 300 VAIHTOAUTOA

Henkilöautoja:

-99 Chevrolet Chevy Van Stracraft	ml. 125 tkm	34 300
-99 Chevrolet Chevy Van Stracraft SL	ml. 54 tkm	39 600
-97 Chrysler Neon	ml. 88 tkm	9 200
-97 Citroen Xantia 1.8	ml. 133 tkm	8 900
-99 Fiat Brava 1.6 SX 5d	ml. 37 tkm	9 900
-00 Fiat Punto 1.2 HB	ml. 40 tkm	8 400
-94 Ford Fiesta 1.6 3d	ml. 145 tkm	5 900
-96 Ford Escort 1.4 Special 3-ov	ml. 95 tkm	8 200
-96 Ford Escort 1.8 Dsl 4d	ml. 169 tkm	6 200
-97 Ford Escort 1.8 Ghia 4d	ml. 108 tkm	9 900
-98 Ford Escort 1.6 STW	ml. 122 tkm	8 500
-99 Ford Focus 1.6i Amb STW	ml. 101 tkm	12 900
-99 Ford Focus 2.0 Trend 5d, ilmast.	ml. 72 tkm	16 800
-99 Ford Focus 1.8 STW TdSl, ilmast.	ml. 120 tkm	13 700
-00 Ford Focus 1.6i STW, ilmast.	ml. 82 tkm	15 800
-00 Ford Focus Ghia 1.6 4d, ilmast.	ml. 60 tkm	15 400
-93 Ford Mondeo 1.8 CLX 4d HIENO!!	ml. 85 tkm	7 800
-97 Ford Mondeo 1.8 TD STW "paku"	ml. 139 tkm	13 900
-97 Ford Mondeo 1.6 STW	ml. 114 tkm	14 900
-01 Ford Mondeo Trend 1.8 5d	ml. 87 tkm	23 500
-02 Ford Mondeo 1.8 Ghia X 5d,ilm	ml. 103 tkm	24 900
-03 Ford Mondeo 2.0i 4-ov Ghia,ilm	ml. 35 tkm	27 900
-03 Ford Mondeo 2.5 V6 STW Ghia	ml. 26 tkm	37 900
-96 Honda Accord 2.0 4d	ml. 204 tkm	10 900
-02 Lada 112 1.5 HB	ml. 70 tkm	7 800
-99 MB 280E, ilm...	ml. 88 tkm	45 200
-99 Mitsubishi Carisma 1.6 GL	ml. 58 tkm	16 800
-02 Mitsubishi Carisma 1.6 Comf, ilm	ml. 50 tkm	19 500
-99 Mitsubishi Pajero 2.8 GL TDiC	ml. 130 tkm	33 600
-99 Mitsubishi Pajero 2.8 TD STW	ml. 186 tkm	42 600
-92 Mitsubishi Pajero 2.5 GLS	ml. 440 tkm	15 100
-99 Mitsubishi Space Wagon 2.0 GLXiml.	ml. 82 tkm	18 500
-97 Nissan Micra 1.0 3d, aluvanteet	ml. 81 tkm	6 900
-00 Nissan Micra 1.0 Avec	ml. 37 tkm	9 400
-94 Nissan Primera 1.6 Fantasy	ml. 214 tkm	5 400
-97 Nissan Primera 1.6 GX	ml. 74 tkm	12 900
-99 Nissan Primera 1.6 Wagon, ilmast.	ml. 96 tkm	14 900
-97 Opel Astra 2.0 DTi 3d, ilmastointi	ml. 193 tkm	9 800

-97 Opel Astra 1.8 Comfort Caravan	ml. 134 tkm	9 900
-98 Opel Corsa 1.7 Dsl 3d	ml. 161 tkm	7 700
-96 Opel Vectra 1.8 CD 4d	ml. 94 tkm	10 400
-99 Opel Vectra 1.6 4d	ml. 87 tkm	14 900
-00 Opel Vectra 1.6 4d	ml. 73 tkm	15 900
-01 Peugeot 206 1.9 Dsl 3d	ml. 126 tkm	12 600
-00 Peugeot 206 2.0 GTi 3d HIENO!!	ml. 76 tkm	16 800
-00 Peugeot 406 2.0 Hdi 4d	ml. 170 tkm	16 800
-00 Renault Laguna 1.6 Break, ilm..	ml. 145 tkm	14 900
-00 Renault Megane 1.9 DTi	ml. 67 tkm	16 400
-00 Saab 9-3 SE TiD, ilmastointi	ml. 125 tkm	14 900
-00 Saab 9-3 2.0i	ml. 142 tkm	18 900
-93 Seat Toledo 1.9 TD	ml. 99 tkm	19 900
-99 Seat Toledo 1.9 dsl Magnum	ml. 206 tkm	5 900
-02 Skoda Fabia Combi 1.9 TDi	ml. 149 tkm	13 500
-02 Skoda Fabia 1.4 Classic 4d	ml. 46 tkm	20 900
-03 Skoda Fabia Combi 1.2	ml. 26 tkm	12 700
-03 Skoda Fabia Combi 1.2	ml. 25 tkm	15 400
-01 Skoda Fabia Combi 1.9 SDi	ml. 1 tkm	16 400
-00 Skoda Octavia 1.9 TDi HB	ml. 110 tkm	15 300
-00 Skoda Octavia 1.6 HB	ml. 137 tkm	17 900
-00 Skoda Octavia 1.6 LX Combi	ml. 110 tkm	11 800
-02 Skoda Superb 2.8 V6	ml. 74 tkm	13 900
-03 Skoda Superb 2.8 V6 AT Eleg.	ml. 53 tkm	32 600
-04 Skoda Superb 1.9 TDi Aut.	ml. 38 tkm	46 500
-97 SsANGYONG 5DMusso Wagon	ml. 15 tkm	39 900
-00 Suzuki Alto 1.0 3d	ml. 176 tkm	23 900
-97 Toyota Carina 1.6 XLi ALV!!	ml. 40 tkm	7 200
-98 Toyota Avensis 2.0 TD STW	ml. 116 tkm	13 900
-97 Toyota Corolla 2.0 DXL	ml. 141 tkm	16 900
-98 Toyota Corolla 1.3 STW, ilmast	ml. 118 tkm	10 800
-99 Toyota Corolla 1.3 STW, ilmast	ml. 122 tkm	11 600
-01 VW Polo 1.4 3d	ml. 88 tkm	11 900
-97 VW Vento 1.8 CL	ml. 75 tkm	15 300
-96 VW Golf 1.8 CL Variant "paku"	ml. 19 tkm	14 600
-98 VW Golf 1.6 Tredline 3-ov	ml. 138 tkm	11 900
	ml. 144 tkm	7 900
	ml. 107 tkm	13 500

Tavara-autoja:

-00 Fiat Ducato 1.9 TD	ml. 122 tkm	14 800
-01 Fiat Ducato 10 1.9 TD	ml. 80 tkm	17 500
-04 Ford Ranger 4x4 es.auto	ml. 9 tkm	29 900
-04 Tourneo Connect 1.8, ilm...	ml. 7 tkm	23 900
-99 Nissan King Cab 2.5 TD	ml. 121 tkm	14 800

Edullisia käyttöautoja:

-97 Ford Fiesta 3d	ml. 105 tkm	5 900
-94 Ford Mondeo 1.8i STW	ml. 194 tkm	5 600
-97 Ford Mondeo 2.0 CLX 5d	ml. 145 tkm	9 800
-96 Mazda 323 1.6 STW	ml. 83 tkm	6 900

-00 MB Vito 112 CDi	ml. 134 tkm	19 900
-99 Mitsubishi Pajero 2.8 TD	ml. 174 tkm	35 300
-98 Skoda Felicia 1.9 Dsl Combi	ml. 141 tkm	9 400
-94 VW Transporter 2.4 D	ml. 161 tkm	7 800

Lisäksi n. 30 muuta. Useimmat sis. ALV:n

MELLILÄN
Auto oy

Lamminkatu 39, 32200 LOIMAA, puh. (02) 7636 710 • www.mellilanauto.fi

MYYTÄVÄNÄ

Elisenvaarassa n. 0,5 km asemasta, asfalttitien varrella, myytävänä

OK-TALO,

50 neliötä, ruutana-lampi lähellä.

Yhteyshenkilö puh. 08-454422

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. 25 000 neliö-kilometriä
2. 1955
3. 1700 –luvulla
4. Genesaretin järvi
5. Kirsikankukka
6. 2,3 prosenttia
7. jopa 2000 vuotta
8. Asikkalan
9. Albanialainen
10. Suomen eteläisin paikka

Unto Miikkulaisen kokoama

Näin ikkeä

– murre-sana-kirja sisältää yli 4000 muresanaa.

Eino Vepsä on lisäksi koonnut Kurkijoelta, Hiitolasta, Lumivaarasta ja Jaakkimasta sekä naapurista Parikkalasta yli 300 sananpartta, joista hän on osan myös kuvittanut. Mainio lahjakirja, tärkeä hakuteos!

Tilaukset:

Kurkijokelaisen toimitus, Vesikoskenkatu 13 As 21 32200 LOIMAA, puh. (02) 762 2551, 050-521 3336

KIRKASTA
SYYSMAISEMA!
IKKUNAT PUHTAAKSI
TALVEKSI!

LOIMAAN SIIVOUS

Päivi Ojala Oy

Puh. 02-762 1027
0500-478 344

TILAA
Kurkijokelainen

Vesikoskenkatu 13 As 21
32200 Loimaa
Avoinna: Ti & Pe klo 9–14
puh. (02) 762 2551
Matkapuh. 050-521 3336

MUSIIKKIVÄEN
PALVELUPAIKKA
LOIMAAN
MUSIIKKI

Puh. 7622 950,
Oikokatu 3
Avoinna: ma-pe 10-17.30 la 10-14.00

KukkaBox

Puh. 762 2669

Vastapäättä Loimaan
Aluesairaala

KOULULUOKAT / SEURAT

Ansaitkaa

700 €

Myydällä ilman riskiä
helposti myytäviä
tuotteitamme!

Soittakaa 010 - 850 47 90

Asianajaja

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeus-turva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9–11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

Varatuomari Jari Heikman
varatuomari Kaarina Nylamo
oik.yo Tiina Tähtinen
Turuntie 8–14, II krs. Loimaa,
puh. (02) 762 4400, fax 762 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

Erikoishammasteknikko

MARKO ROSENDAHL

Vastaanotto Heimolinnankatu 14 Loimaa

Ajanvaraus puh. (02) 763 1179

HAUTAKIVET

Vuodesta 1921
luotettavaa ja yksilöllistä
palvelua

LOIMAAN KIVI
PUHELIN (02) 760 511

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa
Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

SPAR

Tarjoukset voimassa: perjantai – lauantai 22.-23.10.2004

Edullista ja helposti
hyvää broilerista!

Chick Broilerin
marinoitu Rintaleike
n. 800 g
459
kg

Uutuus! SPAR®
Karjalanpaisti
700 g (5,70 kg)
399
rasia

Atria Peruna-, Italian- tai
Punajuurisalaatti
500 g (2,78 kg)
139
rasia

Hartwall keltai-
nen JAFFA ja
JAFFA LIGHT
199
sis. pantin
2/talous
1,5 L 2-pack (0,40 l)

12v.
Valio Pingviini
jäätelötuutit
6 kpl 420 g (7,12 kg)
299
pkt
12-v. SYNTTÄRI-
ARVONTOJA
JOKA PÄIVÄ
KOKO LOKAKUUN!
Olvi III-olut 6-pack
6 x 0,33 l
(2,20 l)
495
6-pack
Sisältö 4,35
Pantti 0,60

Alko 762 2062
nonstop parturi 040-765 7028
Naisellista muotia
–Loimaa–
762 2848
Kahvila 762 4432
Lop-Kultapiste 763 2150
Ainutlaatukselle
naiselle ja lapselle
Olga 762 1413
Ritvan
ja Olin
Eines-
keittiö 76368520

SPAR

Ruokakauppa Sinun makuusi